

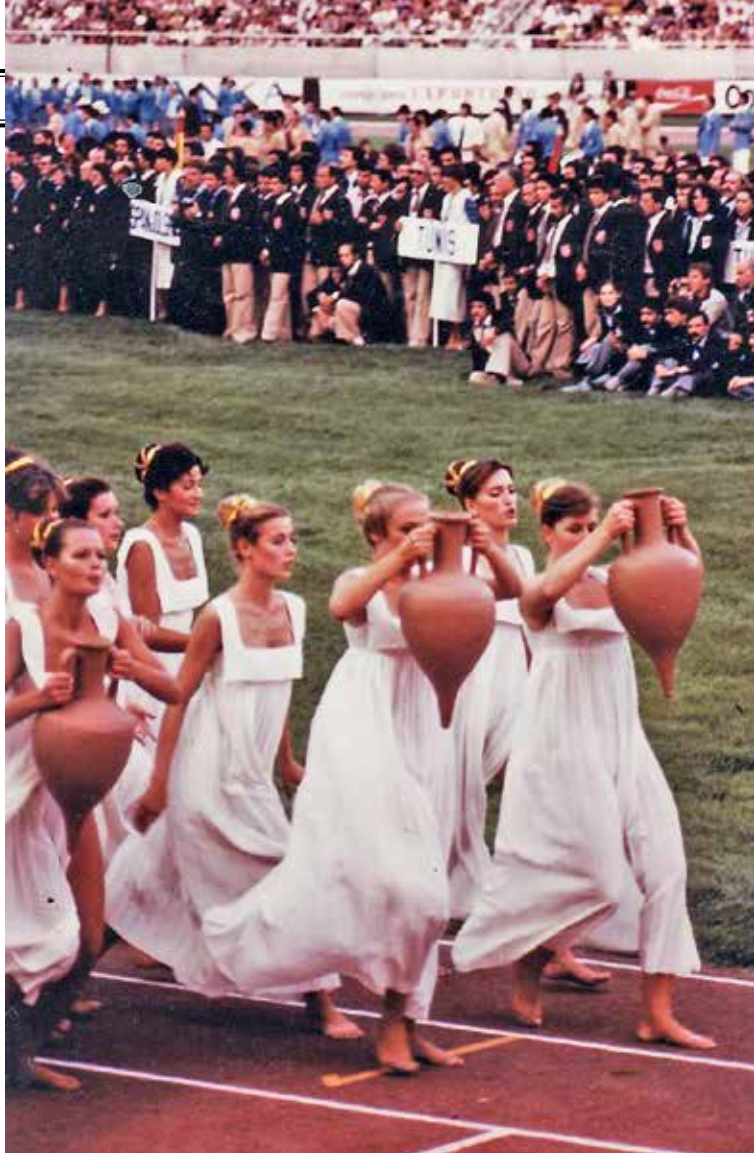
Kako je Split dobio Mediteranske igre

Detalj s otvaranja Mediteranskih igara u Splitu 15. rujna 1979. pred 50. 000 gledatelja.

Piše: MLADEN CUKROV

Prošlo je točno četrdeset godina otkako je Split bio domaćin VIII. Mediteranskim igrama. Ovo je pripovijest o tome kako se uopće Split izborio za domaćinstvo, što je sve prethodilo Igrama u rujnu 1979. godine

Mediterranske igre su svakako najveća športska manifestacija zemalja Sredozemlja. Osnivač je bio Mohamed Taher Paša, inače pokretač suvremenog športa u Egiptu. On se založio već 1948., za vrijeme održavanja Olimpijskih igara u Londonu, kako bi okupio predstavnike nacionalnih olimpijskih odbora sredozemnih država sa željom da se organiziraju Mediteranske igre. To mu je konačno i uspjelo jer su I. mediteranske igre održane 1951. u Aleksandriji (Egipat).

Od ovih prvih igara u Aleksandriji, do onih održanih u Splitu (1979.), Igre su se održavale svake četvrte predolimpijske godine. Nakon Aleksandrije domaćini su još bili Barcelona, Beirut, Napulj, Tunis, Izmir i Alžir. Igre su definirane kao regionalno športsko natjecanje, ali prema pravilima Olimpijskih igara.

Za grad Split sve je počelo daleke 1969. kada je Mihovil Radja, kao delegat Hrvatske u tadašnjem Jugoslavenskom olimpijskom komitetu, otišao na jedan od sastanaka u Beograd. U to vrijeme, svaka republika bivše Jugoslavije davala je po pet predstavnika u Skupštinu ovog odbora. Sastanak je održan u prostoru *Vazduhoplovne baze*. U pauzi sastanka, Mihovilu Radji je prišao Milan Ercegan, koji je tada bio potpredsjednik SOFK-e Jugoslavije. U neformalnom razgovoru upitao ga je može li Split organizirati Mediteranske igre. Mihovil Radja je bez puno oklijevanja dao potvrđan odgovor...

Ante Skataretiko

Službeni znak VIII. Mediteranskih igara bila su tri kruga što izviru iz mora. Simboliziraju prijateljstvo i povezanost tri kontinenta na obalama Mediterana. Autor dizajna je akademski slikar Boris Ljubičić iz Zagreba. Ovaj znak je prihvaćen kao službeni znak svih narednih Mediteranskih igara

Na otvaranju MIS-a 1979. bio je veliki broj uglednika iz svijeta športa i politike. Slijeva: Michael Moris lord Killanin, predsjednik Međunarodnog olimpijskog odbora, Josip Broz Tito, predsjednik Jugoslavije i Stane Dolanc, predsjednik Izvršnog komiteta VIII. Mediteranskih igara

zacija za fizičku kulturu, u kojem ih obavještava da je predsjedništvo Sabora splitske komune na sastanku od 18. travnja 1970. donijelo odluku o kandidaturi Splita za Mediteranske igre 1975. Društveno-političke organizacije Splita, zajedno sa Savezom za fizičku kulturu Splita, predložile su osnivanje Komiteta za pripremu kandidature Splita kao organizatora Mediteranskih igara 1975.

U TO VRIJEME NIJE SE JOŠ ZNALO DA JE

Milan Ercegan kontaktirao i Rijeku kao mogućeg kandidata za održavanje Mediteranskih igara. Počela je utrka tko će prije dati garanciju za domaćinstvo igara. U Beogradu je 5. svibnja 1970. održana godišnja sjednica Skupštine SOFK-e Jugoslavije. Kao predstavnik SOFK-e Hrvatske u radu Skupštine sudjelovao je i Matko Gotovac iz Splita. On se založio kod Milana Ercegana, potpredsjednika SOFK-e Jugoslavije i člana Komisije za međunarodne odnose SOFK-e Jugoslavije, za kandidaturu Splita. U razgovorima mu je pomogao i Darko Dujmović, tajnik SOFK-e Hrvatske. Trebalo je uvjeriti nadležne da je Split spreman organizirati VII. Mediteranske igre, a isto tako preduhitriti grad Rijeku u njihovim nastojanjima da oni budu domaćini. Predsjedništvo SOFK-e Jugoslavije, na čijem je čelu bio Milosav Mićo Prelić, dalo je pozitivno mišljenje o kandidaturi Splita, ali je ipak odlučilo da konačni sud donese SOFK-a Hrvatske. Potrebnu dokumentaciju trebalo je predati do 1. srpnja 1970. Predsjedništvu Jugoslavenskog saveza organizacija za fizičku kulturu u Beograd. Kandidaturu Splita, u ime Saveza za fizičku kulturu općine Split, podnio je 30. lipnja 1970. predsjednik, kontraadmiral Jugoslavenske ratne morarice Mladen Marušić.

Dr. Jakša Miličić, predsjednik Skupštine grada Splita (funkcija gradonačelnika), dao je 3. studenoga 1970. jamstvo da će Split biti domaćin sljedećih Mediteranskih igara. Pismo je upućeno Gabrielu Gemayelu, predsjedniku Međunarodnog odbora Mediteranskih igara putem Jugoslavenskog olimpijskog komiteta. U tome je imao i podršku športskih foruma Hrvatske i Jugoslavije. Predsjedništvo Saveza za fizičku kulturu Jugoslavije donijelo je 15. studenoga 1970. odluku da se da suglasnost za kandidaturu Splita. Odluka je donijeta na temelju garancije predsjedništva Sabora splitske komune.

Savez za fizičku kulturu Jugoslavije morao je dobiti su-

glasnost Saveznog izvršnog vijeća, Centralnog komiteta SKJ-a, Savezne konferencije SSRN-a (Socijalistički savez radnog naroda) u Beogradu, Komisije za međunarodne veze i Sekretarijata vanjskih poslova. Podrška je došla i od Jugoslavenskog olimpijskog komiteta na sjednici održanoj 24. studenoga 1970. na kojoj je bio prisutan i Mladen Marušić, predsjednik SOFK-e grada Splita.

Ova kandidatura je, nakon što su usuglašeni stavovi SOFK-e Splita, SOFK-e Jugoslavije, od strane Jugoslavenskog olimpijskog komiteta upućena u sjedište Međunarodnog odbora Mediteranskih igara u Atenu. Uskoro je od ovog odbora stigao Upitnik koji je trebalo ispuniti detaljno i korektno. Pitanja su postavljala zahtjevne uvjete koje je grad Split trebao zadovoljiti kako bi postao domaćin.

NEKA OD TIH PITANJA BILA SU

ima li grad kazalište, koliko kinematografa, koje su sve kulturne ustanove u gradu, koliko ima fakulteta, što grad ima od sportskih objekata, stanje prometnica, željeznice, zrakoplovne luke, kakva je klima i drugo. Uz pomoć stručnih službi prikupljeni su svi ovi podaci i dostavljeni Odboru u Atenu.

Stigao je odgovor da će Međunarodni odbor Mediteranskih igara na svojoj sjednici 5. listopada 1971. u Izmiru prezentirati grad Split kao jednog od kandidata domaćina sljedećih Mediteranskih igara (Izmir je bio domaćin VI. Igrama). Mihovil Radja, tajnik SOFK-e Splita, otputovao je zajedno s Časlavom Veljićem, sekretarom Komisije za međunarodne veze Jugoslavenskog saveza organizacija za fizičku kulturu, 5. srpnja 1971. u Izmir. Svrha ovog trodnevnog boravka bila je da se upoznaju sa organizacijom ovako jedne velike sportske manifestacije. Cilj je ujedno bio dogovoriti boravak splitske delegacije u vrijeme održavanja sastanka Međunarodnog odbora Mediteranskih igara 5. listopada 1971. Isto tako, Veljić je pregledao lokacije koje su bile namijenjene za smještaj 220 športaša iz Jugoslavije...

Uz pomoć Turguta Atakolua, predsjednika Organizacijskog odbora Igara u Izmiru, Mihovil Radja, tajnik splitske SOFK-e i Željko Ivanišević, poznati veslački djelatnik iz „Gusara“, osmislili su i prezentirali izložbu o gradu Splitu u hotelu „Efes“ u Izmiru (u tom se hotelu inače održala sjednica Međunarodnog odbora Mediteranskih igara). Da bi ova izložba bila upečatljiva

i što bolja, organiziran je i dolazak posebnog kamiona koparskog špeditera pun raznog propagandnog materijala o gradu Splitu.

Prezentaciju Splita, kao grada domaćina budućih Mediteranskih igara, u dojmljivom govoru održao je Jakša Miličić, predsjednik Skupštine općine Split. U sva daljnja događanja umiješao se Turčin Suad Erler, član Međunarodnog olimpijskog odbora i Međunarodnog odbora Mediteranskih igara. Svojim zakulisnim radnjama zaustavio je kamion na granici s Turskom, a u samom hotelu „Efes“ dodijelio je bolji izložbeni prostor (u glavnom holu hotela), izaslanicima Alžira. Ignorirao je predstavnike Jugoslavije i bilo je očito da su njegove simpatije na strani Alžira...

Glasanje je bilo tajno, Split je dobio 16 glasova, njegov konkurent Casablanca 9, dok je 1 listić bio prazan. Nastalo je veliko slavlje u cijeloj zemlji, a pogotovo u Splitu

Nije bilo druge - trebalo je oštro reagirati. Uz pomoć prevoditelja Armanda Morena, inače tajnika Međunarodnog odbora festivalskih gradova koji je povremeno živio u Splitu, krenulo se u akciju. Delegacija iz Splita doslovno je iz kreveta izvukla Erlera tražeći poštovanje *fair-playa* i isti status kao što se daje Alžiru. Pale su i teške riječi, a Časlav Veljić, glavni tajnik Jugoslavenskog olimpijskog odbora, zaprijetio je povlačenjem jugoslavenskih športaša sa igara u Izmiru.

TAKO SU MIHOVIL RADJA I ŽELJKO IVANIŠEVIĆ dobili novu prigodu da sa kata prebace izložbu u glavni hodnik hotela i tako ravnopravno sudjeluju u promociji Splita kao kandidata za VII. Mediteranske igre. Radili su cijelu noć kako bi na vrijeme priredili izložbu i prezentaciju grada Splita...

Cijelu ovu mučnu situaciju i sukob s Suadom Erlerom diplomatski je održao Boris Bakrač, član Međunarodnog olimpijskog odbora. Ipak, pored svih napora i truda kandidaturu je ipak dobio Alžir i to tijesno 14:11. Neke od arapskih zemalja, zajedno s Turskom, ipak su iz političkih razloga bile više sklone Alžiru. To se pogotovo odnosi na dvojicu članova iz Turske koji su, u svojim ra-

nijim razgovorima, bili za Split, ali su na samoj sjednici Međunarodnog odbora Mediteranskih igara svoj glas dali Alžiru. Samim time odredili su domaćina Mediteranskih igara za 1975. Delegacija iz Splita bila je duboko razočarana...

Da bi se situacija koliko toliko ublažila, na istom Kongresu je dato obećanje da će se organizacija Mediteranskih igara 1979. povjeriti Jugoslaviji. O svemu se ponovno trebao izjasniti Split i organi vlasti Hrvatske i Jugoslavije. Nije bilo puno vremena jer je službena obnova kandidature trebala stići na adresu Međunarodnog odbora Mediteranskih igara u Atenu do kraja te 1971. godine.

Milan Ercegan, potpredsjednik SOFK-e Jugoslavije, u prosincu 1971. uputio je dopis Jakši Miličiću u kojem ga informira o razgovoru s generalnim tajnikom Me-

kandidati za Mediteranske igre 1979. Pismo je odmah proslijeđeno u Split, tako da je Savez za fizičku kulturu po hitnom postupku potvrdio kandidaturu.

PREDSJEDNIK IZVRŠNOG VIJEĆA SPLITSKE

Skupštine Ante Skataretiko je na sjednici političkog aktiva komune u rujnu 1974., uz nazočne političare Juru Bilića i Ivicu Kukoća, predložio da grad Split povuče svoju kandidaturu. Svi oni bili su svjesni da je to velik zaloga i odgovornost - kako za Split tako i cijelu državu. Nije bilo lako entuzijastima poput Mihovila Radje dalje raditi na projektu da Split bude domaćin Mediteranskim igrama. Na čelo splitske SOFK-e dolazi Zdravko Draganja koji je zamijenio admirala Mladena Marušića. On se priklonio Mihovilu Radji, tako da se s tim projektom ipak nastavilo dalje.

Igre će ostati poznate po tome što je još osam gradova Damacije bilo uključeno u ovaj športski projekt: Trogir, Makarska, Sinj, Hvar, Šibenik, Zadar, Omiš i Supetar

đunarodnog odbora Mediteranskih igara, Petraliasom, u Ateni. Svrha sastanka bila je da se ispoštuje zapisnik sa sastanka u Izmiru, u kojem je većina mediteranskih zemalja dala svoje obećanje da će Split biti domaćin Mediteranskih igara 1979. Tadašnji Općinski komitet Saveza komunista (na čelu kojeg je bio Josip Smodlaka) bio je neodlučan i skeptičan u vezi organiziranja budućih Mediteranskih igara. U početku je skeptičan bio i dopredsjednik SOFK-e Ratko Viličić, no...

Gabriel Gemayel iz Libanona, kao član Međunarodnog olimpijskog odbora i predsjednik Međunarodnog odbora Mediteranskih igara, uputio je početkom srpnja 1974. godine tajno pismo Nebojši Popoviću (koji je tada obnašao funkciju glavnog tajnika Jugoslavenskog olimpijskog odbora), u kome mu daje potporu za ponovnu kandidaturu Jugoslavije za Mediteranske igre. Tražio je da se pisano potvrdi kandidatura te da se tako preduhitre ostali

Oni koji su bili za organizaciju Igara shvatili su da cijeli projekt treba podignuti na višu razinu. Izvršno vijeće Sabora SR Hrvatske je na svojoj sjednici 24. lipnja 1975. podržalo kandidaturu Splita za domaćina predstojećih Mediteranskih igara. S projektom je bio upoznat Džemal Bjedić, predsjednik Saveznog izvršnog vijeća (SIV-a). Potpora je stigla i iz Zagreba, od dužnosnika Vladimira Peze, Darka Dujmovića, Luke Bajakića, Miška Jurasa i Jove Galića.

Uslijedio je odlazak s katamaranom „Split 3“ u Vinišće po Vjekoslava Viđaka, predsjednika Skupštine grada i Hakiju Pozderca, predsjednika SOFK-e Jugoslavije, koji je ljetovao u Primoštenu. Svi zajedno uputili su se u Sutivan na otoku Braču. Tamo je priređen ručak u restoranu „Dora“, na kome su, između ostalih, bili Ante Skataretiko i Jakov Sirotković, predsjednik vlade Republike Hrvatske. Pala je odluka da se ode na Hvar gdje se odmarao Vladimir Bakarić. Formirana je delegacija koja je brzim gliserom otplovila prema Hvaru i obavila razgovor s Bakarićem. Nedugo nakon toga, Bakarić se na Brijunima sastao s predsjed-

nikom Jugoslavije Josipom Brozom Titom i prezentirao mu ideju da Split bude domaćin Mediteranskim igrama 1979. Tito je dao svoj pristanak i novi projekt je mogao krenuti.

REPUBLIČKI SEKRETAR ZA PROSVJETU, KULTURU i fizičku kulturu Stipe Šušvar posjetio je Split 18. listopada 1975. i obavio razgovor s odgovornima za organizaciju VIII. mediteranskih igara. Kao rezultat tog sastanka, u Zagrebu je 25. travnja 1976.g. potpisan Društveni dogovor na razini Republike Hrvatske, što je bio veliki iskorak prema realizaciji Mediteranskih igara u Splitu. Društvenim dogovorom poseban akcent se stavio na financijska sredstva koja su se trebala osigurati od igara na sreću (loto, ekspres-lutrije i dr). Interesantno je da su i nogometni klubovi Dinamo, Hajduk, Rijeka, Karlovac, Osijek, Dinamo (Vinkovci), Zagreb i Varteks (Varaždin)

ovom prigodom potpisali sporazum o prihvaćanju ovog Društvenog dogovora. Time su se obvezali da će pomoći u financiranju Igara...

Ponovno je Mihovil Radja, tajnik splitske SOFK-e zajedno sa Markom Čolakom, predsjednikom Skupštine interesne zajednice za fizičku kulturu splitske općine, krenuo na put, ovaj put u Alžir. Oni su bili prethodnica kasnijoj delegaciji Splita koja je službeno podnijela kandidaturu 22. kolovoza 1975. U toj delegaciji bili su Vjekoslav Viđak, predsjednik Općinske skupštine Splita, Zdravko Draganja, predsjednik SOFK-e Splita, Milan Ercegan, potpredsjednik SOFK-e Jugoslavije i Gojko Sekulovski, predsjednik Jugoslavenskog olimpijskog odbora.

Obavljena je prezentacija, a obavljeno je i dosta razgovora s predstavnicima mediteranskih zemalja. Pogotovo je dojmljiv bio govor Vjekoslava Viđaka, kao i prezentacija kratkog dokumentarnog filma pod nazivom „Split, športska metropola Jugoslavije“.

U međuvremenu se saznalo da je i Maroko podnio kandidaturu za iste igre. No, arapske zemlje su obećale da će ispoštovati ranije dato obećanje da Split bude domaćin Mediteranskih igara 1979.

Na Kongresu Međunarodnog odbora Mediteranskih igara u Alžiru 22. kolovoza 1975. prihvaćena je kandidatura Splita za domaćina osme športske smotre Mediterana. Glasanje je bilo tajno, Split je dobio 16 glasova, njegov konkurent Casablanca 9, dok je 1 listić bio prazan. Nastalo je veliko slavlje u cijeloj zemlji, a pogotovo u Splitu. Na svoje su došli svi oni entuzijasti koji su bili silno uporni i vjerovali da je ovaj projekt ostvariv.

Savezno izvršno vijeće je na preporuku Saveza za fizičku kulturu Jugoslavije 16. veljače 1977. donijelo odluku o osnivanju Komiteta VIII. Mediteranskih igara. Za predsjednika je imenovan Stane Dolanc, sekretar Izvršnog komiteta Predsjedništva CK SKJ. Komitet je imao 30 članova koje su činili predstavnici svih bivših republika i pokrajina.

MEĐUNARODNI ODBOR MEDITERANSKIH IGARA održao je u Splitu 1976. i 1977. dva pripremna sastanka kako bi se definirao program igara, broj športova, termini i satnice, te kako bi se imao uvid u izgradnju športskih objekata i smještaj športaša.

Na prvoj sjednici Komiteta mediteranskih igara održanoj u Splitu 12. travnja 1977. raspušten je Komitet za pripremu kandidature Splita, a osnovana je Direkcija VIII. mediteranskih igara kao jedinstvena stručna organizacija Skupštine općine Split i Komiteta VIII. Mediteranskih igara. Uz to formiran je i Izvršni komitet čiji je predsjednik postao Ante Skataretiko.

Za tajnika je imenovan Boris Baranović, a direkcija je imala i svoje organizacijske jedinice: Sektor za šport i tehnologiju, Sektor za uslužne djelatnosti, Sektor za

SC Poljud gradski stadion

SC Poljud bazeni

Streljana Stobreč

SC Gripe

izgradnju objekata, Sektor za financijske poslove, Sektor za marketing i propagandu i Tajništvo neposredno vezano za generalnog direktora Direkcije. Za generalnog direktora Direkcije postavljen je Damir Dumanić, za zamjenika generalnog direktora i direktora sektora za športove i tehnologiju igara Artur Takač, za direktora Sektora za uslužne djelatnosti Stipe Pleić, za direktora sektora za izgradnju objekata Silvije Dvornik, za direktora sektora za financije Zvonko Zavorec te za direktora Sektora za marketing i propagandu Boris Baranović.

U listopadu 1977. Tito je i osobno posjetio Split kako bi potvrdio svoje pokroviteljstvo. Tom prilikom je primio delegaciju VIII. Mediteranskih igara u kojoj su bili Jakov Sirotković, predsjednik Izvršnog vijeća Sabora Hrvatske i član Komiteta MIS-a, Ante Skataretiko, predsjednik Izvršnog vijeća Skupštine općine Split i predsjednik Izvršnog komiteta MIS-a, Ante Jurjević Baja, član Savjeta Federacije i član Komiteta MIS-a, Pero Bogunović, kontraadmiral i potpredsjednik Izvršnog vijeća MIS-a i Ratko Viličić, predsjednik SOFK-e Splita i član Izvršnog komiteta MIS-a.

VEĆ 14. LISTOPADA 1977.GODINE ODRŽAN

je inicijativni sastanak Direkcije VIII. Mediteranskih igara sa športskim djelatnicima Splita i 25 športskih saveza Hrvatske i Jugoslavije. Odlučeno je da se za svaki šport formira Odbor za koordinaciju od istaknutih športskih djelatnika Splita, Hrvatske i Jugoslavije. Odbori su uglavnom imali 15 do 20 članova. Aktivnostima ovih odbora koordinirao je Sektor športova. Izrađeni su operativni planovi za pojedine športove tako da je ostalo samo na športskim djelatnicima da ih sprovede. Na izradi ovih operativnih planova za 25 športova radilo je u pripremnom razdoblju 405 djelatnika Odbora za koordinaciju. Kasnije, u kolovozu 1979., ovi odbori su pojačani s još oko 1700 suradnika i volontera.

U želji da VIII. Mediteranske igre budu uspješno organizirane, Direkcija MIS-a je odlučila godinu dana prije održavanja Igara, uputiti svoje delegate u potencijalne zemlje sudionice, s namjerom uručivanja službenog poziva tamošnjim olimpijskim odborima, odnosno vrhovnim športskim tijelima, za sudjelovanje na Igrama, te davanje objašnjenja na eventualno nejasna pitanja vezana uz Igre.

Odlučeno je da se upute tri delegacije, od po četiri člana, od koji bi svaka, kroz petnaestak dana, posjetila četiri-pet zemalja. Delegacije su imale sljedeći sastav i trebale su posjetiti sljedeće zemlje:

Delegacija A: Vladimir PEZO, dr. Ratko VILIČIĆ, Slavko ŽULJ i Vera SKATARETIKO

Zemlje posjeta: Francuska, Maroko, Monako i Španjolska

Delegacija B: Artur TAKAČ, Jovo GALIĆ, Franjo FRANČIĆ i Radmila PETKOVIĆ

Zemlje posjeta: Alžir, Italija, Libija, Malta i Tunis

Delegacija C: Luka BAJAKIĆ, Mihovil RADJA, Petar MOHOROVIĆ i Ilonka PERŠIĆ

Zemlje posjeta: Egipat, Grčka, Libanon, Sirija i Turska
Albanija, Cipar i Izrael, iako mediteranske zemlje, nisu bile, iz raznoraznih razloga, članice Komiteta mediteranskih igara i zbog toga nisu imale pravo sudjelovanja na Igrama.

IGRE ĆE OSTATI POZNATE PO TOME ŠTO JE JOŠ osam gradova Damacije bilo uključeno u ovaj sportski projekt: Trogir, Makarska, Sinj, Hvar, Šibenik, Zadar, Omiš i Supetar. Ostalo je zapisano da je Split te 1979.

ugostio sportaše iz 25 sportova, odnosno 186 disciplina, za što je trebalo izgraditi kapitalne objekte koji u to vrijeme nisu postojali.

Prije svega, Split je dobio prekrasan stadion, u to vrijeme jedan od najljepših u Europi. Izgrađen je kompleks bazena na Poljudu, kao i velika i mala dvorana na Gripama. Izgrađena je streljana u Stobreču, kompleks teniskih terena na Gripama te kompleks malih dvorana za borilačke sportove na Gripama.

Uz to, renovirani su stadion HNK Split, košarkaška dvorana na Gripama, kao i igralište u Kaštel Gomilici. Zahvaljujući

MIS-u, i drugi gradovi su dobili razne sportske sadržaje. Trogir je dobio novu sportsku dvoranu, dok je u Omišu obnovljeno nogometno igralište. Nadalje uređen je hipodrom u Sinju, teren za streličarstvo u Supetru na Braču, veslačka staza u Zatonu kraj Šibenika, nogometno igralište u Zadru i Makarskoj, kao i sportska dvorana na Hvaru.

Na VIII. Mediteranskim igrama u Splitu sudjelovalo je 2408 sportaša (od toga 399 žena), 882 suca, 25 delegata i 811 sportskih djelatnika što čini ukupno 4126 akreditiranih osoba. S najviše sportaša bili su zastupljeni Jugoslavija 409, Italija 368, Francuska 287 i Španjolska 263. Sportaši su se natjecali u 25 sportova što je bio svojevrsni rekord. To su bili atletika, biciklizam, boks, dizanje utega, gimnastika, hokej na travi, hrvanje, jedrenje, judo, kajak, konjički sport, košarka, mačevanje, nogomet, odbojka, plivanje, ragbi, rukomet, skokovi u vodu, stolni tenis, streljaštvo, streličarstvo, tenis, vaterpolo i veslanje.

Grad Split nije dobio samo funkcionalne sportske objekte, nego i prateću

infrastrukturu. Izgrađen je veliki putnički terminal na aerodromu u Resniku, pomorsko-putnički terminal u Gradskoj luci, kao i novi RTV centar. Probijanjem tunela kroz Marjan i zahvata na cestovnim i željezničkim pravcima stvoreni su preduvjeti za rješavanje prometnih problema u gradu i okolici. Ukopana je željeznička pruga koja je dijelila grad na dva dijela. Izvršen je niz zahvata na rekonstrukciji elektrodistribucijske mreže, vodovodno-kanalizacijskim sustavima, te telekomunikacijskim vezama. Obnovljeno je i prošireno Hrvatsko narodno kazalište koje je do tada, radi požara, bilo gotovo deset godina zatvoreno.

Kako bi se kvalitetno riješio problem smještaja sportaša i pratećeg osoblja, bilo je potrebno završiti drugu fazu izgradnje hotela „Marjan“ i „Medena“. Kapacitet hotela „Medena“ prije početka dodatne izgradnje bungalov naselja bio je 1240 kreveta, a za Igre je njegov kapacitet povećan na 1956 kreveta. Kapacitet hotela „Marjan“ povećan je s 400 na 610 ležajeva. U sklopu hotela izgrađena je i kongresna dvorana za 600 uzvanika. Za vrijeme održavanja Igara tu je bio smješten glavni press centar.

U hotelu „Lav“ bili su smješteni sportski djelatnici i uglednici iz 14 zemalja sudionica Igara. Isto tako rekonstruirani su hotel „Bellevue“ i restorani „Adriana“ i „Luxor“. Svi ovi građevinski radovi i rekonstrukcije postojećih objekata, koštali su 2,6 milijardi ondašnjih dinara (oko 500 milijuna maraka).

Split je ovim kapitalnim objektima stekao sve preduvjete za stvaranje vrhunskih sportaša i rezultata.

IZVORI I LITERATURA:

Arihva Muzeja športa – Split u osnivanju

Mihovil Radja, direktor Sektora za sportove MIS -a
osobna sjećanja

